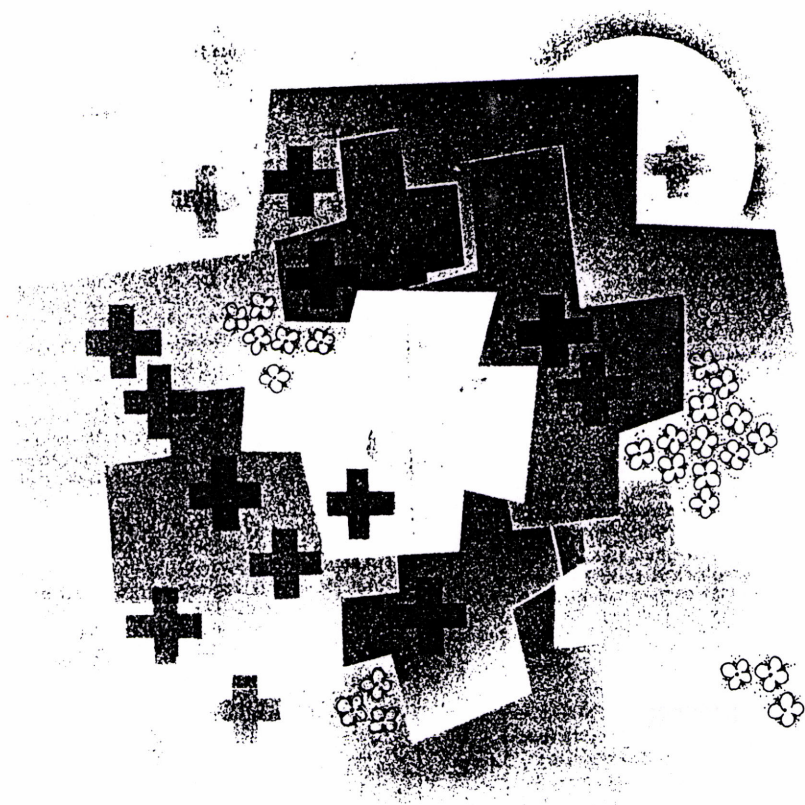

In het graf neergelegd....

Louis MILLS

Salesiaan van Don Bosco

Hij werd geboren te Herselt op
2 april 1919

Zijn eester professie deed hij te
Groot - Bijgaarden op
2 september 1947

Zijn geloften voor het leven
sprak hij er uit op
1 augustus 1953

Hij was werkzaam in
Heverlee, Vremde en Haacht.
Stil en eenvoudig, zoals hij
heeft geleefd, is hij op
zaterdag 5 juli 1997 thuis overleden.

Uit het heilig evangelie naar Marcus [Mc 15, 40w]

Bij de dood van Jezus stonden ook vrouwen toe te kijken,
onder wie Maria Magdalena, Maria de moeder van Jacobus,
en nog vele andere vrouwen.

Toen het avond geworden was durfde Jozef van Arimatea het aan
om naar Pilatus te gaan en het lichaam van Jezus te vragen.

Toen deze vernam dat Jezus inderdaad gestorven was,
stond hij het toe.

Jozef kocht een linnen doek, nam Hem van het kruis af,
en wikkelde hem in het linnen.

Hij legde Hem in een graf dat in de rots was uitgehouwen,
rolde een steen voor de ingang en ging weg.

De vrouwen bleven nog een tijd tegenover het graf zitten.

Zaterdag hebben we Louis-ke toevertrouwd aan Gods liefde
en gebeden dat hij voorgoed mag wonen
in die liefde en die goedheid van God,
waarvoor hij zichzelf heel zijn leven inzette.

Vandaag vertrouwen we hem toe aan de aarde,
omdat we met heel veel eerbied en schroom willen omgaan
met het lichaam van wie ons lief is.

Hier staan we om afstand te doen van Louis-ke die we graag zien.
Hier zaaien we het lichaam van een mensenkind
in de aarde en we dekken het toe.
Moge de warmte van Gods liefde ooit dit leven wekken
het uitroepen als nieuw, voor altijd.
Wij bidden:

Gedenk dit leven, God,
en verzamel de naam van Louis-ke
bij de namen van uw getrouwen.
Sla uw ogen over ons op.
Een mens, Louis-ke, is gestorven
en met hem ook iets van ons eigen leven.
Uw Naam noemen wij
omdat wij zoekend geloven
dat Gij ons bewaart voor het donker
en ons redt van de dood.
Gijzelf brengt alles weer tot leven.
Gedenk de naam van Louis-ke, Heer,
en laat hem delen in uw vreugde.
In de nacht van ons verdriet
willen we de dag niet vergeten
en reikhalzen we naar uw Licht
dat Gij over Louis en over ons laat opgaan.

Afscheid nemen....

We moeten je wel uit handen geven.

Als je van iemand houdt
en je bent van hem gescheiden
kan niets de leegte van zijn afwezigheid vullen.

Je moet dat niet proberen.

Je moet eenvoudig aanvaarden en volharden.

Dat klinkt hard, maar het is een grote troost,

want zolang de leegte blijft,

blijf je aldoor met elkaar verbonden.

Het is fout te zeggen: God vult die leegte.

Hij vult haar helemaal niet, integendeel.

Hij houdt die leegte leeg en helpt ons zo

de vroegere gemeenschap met elkaar bewaren,

zij het dan ook in pijn.

Hoe mooier en rijker de herinnering,

des te moeilijker de scheiding.

Maar dankbaarheid verandert de pijn van de herinnering
in stille vreugde.

De mooie dingen van vroeger zijn geen doorn in het vlees,

maar een kostbaar geschenk dat je meedraagt.

Je moet zorgen dat je niet in je herinneringen blijft graven

en je er in verliest.

Een kostbaar geschenk bekijk je niet altijd door,

maar alleen op bijzondere ogenblikken.

Buiten die ogenblikken is het een verborgen schat,

een veilig bezit.

Dan wordt het verleden een blijvende bron

van vreugde en kracht.

D. Bonhoeffer.

Mensen van aarde zijn we, maar ook uit de aarde opgeheven
en geroepen naar het licht.

Een herder van mensen, die onze broosheid deelde,

is ons door de nacht en de duisternis

voorgegaan naar de volheid van het licht.

Hij is de weg van het kruis gegaan,

verknocht aan God zijn Vader, gegeven aan mensen zonder maat.

Het kruis op de kist,
het kruis van Jezus Christus,
teken van zoveel gegeven liefde tot het uiterste,
werd ook teken van toekomst en hoop,
van leven over de grens van de dood heen.

al. Laat zijn kruis, Heer God,
teken van uw nabijheid zijn
voor ons en voor allen die lijden aan gebrokenheid.
Wek in ons allen het vertrouwen
dat wij bij leven en dood U ter harte gaan.

Wek in ons allen het vertrouwen, God,
dat wie zijn leven ter beschikking stelt, zijn leven zal vinden,
dat wie Hem volgt, zal leven in uw Licht.

al. Zegen met dat licht ons dierbaar Louis-ke
en alle mensen die hun bestaan
in liefde, zorg en vrede met ons deelden,
tochtgenoten van gisteren, voorgangers voor morgen.
Laat hen wonen in uw nieuwe hemel en aarde
waar Gij alles in allen zult zijn,
onze vrede en onze voltooiing.
Amen.

We vertrouwen het lichaam van Louis toe aan de aarde, Heer God,
maar zijn vriendelijkheid en blijheid
laten we niet onder het stof verdwijnen.
Schenk ons de kracht, Heer, dat wij in zijn voetspoor
mensen zijn van vreugde met een vriendelijk gebaar.
Laten wij bidden...

We vertrouwen het lichaam van Louis toe aan de aarde, Heer God,
maar zijn eenvoud en zijn dienstbaarheid
laten wij niet onder het stof verdwijnen.
Schenk ons de kracht, Heer, dat wij hem achterna
niet moe worden elkaar van dienst te zijn en gelukkig te maken.
Laten wij bidden.....

Wij vertrouwen het lichaam van Louis aan de aarde toe, Heer God,
maar zijn diep geloof en zijn trouw leven als religieus
laten wij niet onder het stof verdwijnen.
Schenk ons de kracht, Heer, dat wij ook vandaag uw stem herkennen
en niet doof blijven voor uw oproep tot liefde en vrede.
Laten wij bidden...

Wij vertrouwen het lichaam van Louis aan de aarde toe, Heer God,
en we denken aan alle mensen van zijn familie
en aan alle medebroeders die vóór hem gestorven zijn.
Laat onze dierbaren delen in uw liefde voor altijd.
Laten wij bidden....

Onze Vader.....

Er is een lege plaats in ons midden, zegt men.
En dat is ook zo.

Maar toch is die ruimte niet zomaar een leegte,
want deze nieuwe stilte is vol herinneringen
en ons hart is van jou vervuld net als tevoren.

De woorden die je niet meer spreekt:
ons hart wéét wat je bewoog
en jouw stem klinkt na in verhalen
die vandaag en morgen over jou de ronde doen.
Gisteren nog zegden de mensen:
Louis-ke had het moeten zien, hij had het moeten kunnen horen...
Jouw naam zal niet vergeten zijn,
hij gaat van mond tot mond en leeft in de verhalen
die jouw leven bezingen, de dagen dat je bij ons was.

En ooit heeft een mensenzoon gezegd,
dat wie in vriendschap leven deelde,
in een nieuwe wereld leven vinden zal.
Je bent er ons nu naar voorgegaan.
Morgen en toekomst,
ze zijn voorgoed voor jou begonnen,
voorbij het dal van de dood
en ontheven aan de vergankelijkheid
waarin wij nog onderweg zijn.

En laat in die voorlopigheid ons maar doen
wat jij hier begonnen zijt:
vriendschap die de wereld nieuw maakt
tot een huis van vrede en goede trouw
waarin mensen bij elkaar geborgenheid vinden.
In voorlopigheid op weg naar morgen.

Louis-ke
een bloem als afscheid
met alle liefde en tederheid die wij tegenover jou voelen.
Als een kostbare bloem die we willen verzorgen
en voor verwelken behoeden
bewaren we in het hart een goede herinnering aan jou,
aan alles wat jou dierbaar was en
dat we in jou mochten ontdekken en ervaren.

Mag deze plaats
voor ons blijven tot een tuin van gedenken.
Hier zullen we komen om stilte te zoeken,
de namen te lezen om niet te vergeten wie ons zijn voorgegaan
om onze eigen dagen te tellen
en te leven in het licht van Gods ogen.

In deze dagen hebben we Gods nabijheid gezocht
en elkaar kunnen dragen.
Het leven van Louis-ke doen we recht
als wij elkaar niet zullen ontbreken in de tijd die komt.
Moge God ons bewaren voor elkaar.

In naam van de Vader,
de Zoon
en de heilige Geest. Amen.

Uit de aarde genomen, aan de aarde toevertrouwd.
Als de graankorrel niet in de aarde valt en sterft, blijft hij alleen.
Wie, voorbij aan zelfbehoud, leven deelt, zal leven vinden.
Woord van Hem die door het dal van de dood
ons is voorgegaan naar leven, nieuw en eeuwig leven.

Je liefde zal je dood overleven...
Ze blijft onder de mensen aanwezig
ook als je al lang gestorven bent.
Jijzelf wordt in je sterven
opgenomen in het geheim van Gods liefde.
V. D.

Groot-Bijgaarden, 14 juli 1997

We bewaren een dankbare herinnering aan

Louís MILIS, salesiaan van Don Bosco

Hij werd geboren te Herselt op 2 april 1919

Zijn eerste professie deed hij te Groot-Bijgaarden op 2 september 1947

Zijn geloften voor het leven sprak hij er uit op 1 augustus 1953

Hij was werkzaam in Heverlee, Vremde en Haacht.

Stil en eenvoudig, zoals hij heeft geleefd,

is hij op zaterdag 5 juli 1997 thuis overleden.

Kleine man met de pet
of soms de haren wat in de war,
met de jaren liep je met de schouders iets gebogen.
Jij alleen zal weten wat ze al die tijd hebben gedragen.
We kijken naar je op en onthouden van jou je open handen van bedrijvigheid,
je ruim hart van onvermoeibare dienstbaarheid.
Groot ben je geweest in je aandacht voor het geringe
en je zorg voor de kleine.
Blij en gutig begaf je je tussen de mensen
met een ernstig woord
of een lach die je gelaat zo mooi en eigen maakte,
of met een plagerij voor wie je meest vertrouwd was.
Voor iedereen was je in de weer en tot alles bereid om te helpen
en voor jezelf verlegen om iemand tot last te zijn.
Over alles heen proefde je je diep geloof, eenvoudig en echt.
Zo klein als je je tegenover mensen soms voelen kon,
zo klein ook wist je je tegenover Gods liefde en zijn goedheid.
Kleine man met de pet,
kind van Maria en Don Bosco,
voor ons ben en blijf je een groot mens!

Dank Louiske
en blijf maar over ons waken en voor ons zorgen
vanuit de hemel, dicht bij God.
Je zal het toch niet kunnen laten.

Dank voor elk woord of gebaar
van meeleven bij het overlijden van Louis Milis.

In naam van de salesiaanse gemeenschap Huize Don Bosco te Haacht,

Maelfaet
Dank voor de attentie en de waardering van Louiske.

36 B 146 + 1997

